

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206397
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5314206397.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: Z. O., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, W. W., o zaplatenie 2.202,18 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/295/2014-89 zo dňa 28. novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1562,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z priznanej istiny od 5.4.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných k 20-temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, v ktorom nadobudol rozsudok právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 41.92 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom (jeho výrokom I.) okresný súd (v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.562,50 eur od 5.4.2011 do 19.6.2014 a úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.500 eur od 20.6.2014 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných k 20-temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudol rozsudok právoplatnosť pod hrozbou straty výhody splátok.

2.Vychádzal z toho, že na základe zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7079723 uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou dňa 27.9.2010 sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 2.000 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú sumu 3.750 eur a to v 60-tich mesačných splátkach po 62,50 eur, (pri celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 1.750 eur, ročnej úrokovej sadzbe 38,13 % a s termínom konečnej splatnosti - 09/2015).

3.Nadväzne súd prvej inštancie konštatoval, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, preto zisťoval, či zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 predmetného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, pričom dospel k záveru, že absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zdôraznil, že v zmluve nie je uvedený dátum prvej splátky, poslednej splátky, ani termín splatnosti jednotlivých splátok. V zmluvných podmienkach obsiahnutých na rube zmluvy písaných malým písmom v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 týchto zmluvných

podmienok. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.3 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj o konečnej splatnosti úveru definovaný v zmluve ako 09/2015, nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V posudzovanej zmluve tak jednoznačne absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 20 splátok. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto musí byť v zmluve určený konkrétny termín. Podľa názoru súdu, na to, aby bol dostatočne presne a určito uvedený tento zákonom vyžadovaný údaj, malo by byť presne uvedené, na ktorý deň pripadá konečná splatnosť úveru.

4.S ohľadom na konštatované súd prvej inštancie uzavrel, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ aplikovaného zákona sa poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi je preto možné priznať len neuhradenú časť z poskytnutej istiny vo výške 2.000 eur (nie 3.750 eur ako sa uvádza v žalobe). Žalovaná pritom v splátkach podľa prehľadu splátok a úhrad zaplatila spolu 500 eur (437,50 eur do podania žaloby a sumu 62,50 eur po podaní žaloby), na základe čoho je povinná doplatiť rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a jej úhradou, t.j. sumu 1.500 eur (2.000 - 500). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

5.S poukazom na žiadosť žalovanej, jej finančnú situáciu a výstupy z lustrácie v databázach Sociálnej poisťovne (vymeriavací základ žalovanej za rok 2018 bol v priemere 60 eur mesačne), okresný súd žalovanej povolil splácať priznanú dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 50 eur mesačne, ktorých výšku a podmienky splatnosti určil v zmysle § 232 ods. 4 CSP.

6.Pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania, súd prvej inštancie (s poukazom na § 517 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) uviedol, že žalovaná bola listom žalobcu zo dňa 26.3.2011 vyzvaná k úhrade dlžných splátok v lehote do troch dní od prevzatia výzvy a zároveň ju žalobca upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaná výzvu prevzala dňa 1.4.2011. Nakoľko k úhrade dlžných splátok do troch dní od doručenia výzvy nedošlo (do 4.4.2011), žalovaná sa dostala do omeškania dňa 5.4.2011. Výška úrokovej sadzby k 5.4.2011 predstavovala 9 %, žalovaná po podaní žaloby vykonala úhradu dňa 19.6.2014 v sume 62,50 eur, pričom úroková sadzba v tomto čase predstavovala 8,15 % ročne. Súd preto žalobnému návrhu v časti uplatneného úroku z omeškania z priznanej sumy vyhovel tak, že žalovanú zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.562,50 eur od 5.4.2011 do 19.6.2014, a úrok z omeškania vo výške 8,15 % zo sumy 1.500 eur od 20.6.2014 do zaplatenia.

7.O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 2.202,18 eur s úrokom z omeškania, súd žalobcovi priznal sumu 1.500 eur s úrokom z omeškania. Procesný úspech žalobcu tak činí 68,11 %, procesný úspech žalovanej 31,89 %. Čistý procesný úspech žalobcu tak predstavuje 36,22 % (68,11 % - 31,89 %), v ktorom rozsahu je žalovaná povinná nahradiť žalobcovi trovy konania

8.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa zmeny v podobe priznania nároku (aj) v sume 62,50 eur, alternatívne zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesúhlasil so záverom okresného súdu v časti, kde bolo konštatované, že je možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie sumy len vo výške sumy 1500 eur ako rozdielu medzi celkovou sumou pôžičky 2.000 eur a sumou úhrad 500 eur. Žalovaná totiž reálne uhradila len sumu 437,50 eur, ktorá suma vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, pričom položka v sume 62,50 uvádzaná na konci stĺpca úhrada zo dňa 19.6.2014 nepredstavuje platby žalovanej, ale nedaňový - účtovný odpis - interný údaj zo strany postupcu vykonaný pre účely postúpenia pohľadávky. Predmetná poznámka je uvedená v platobnej histórii v pravom stĺpci. Následne rozdiel medzi celkovou sumou pôžičky a vykonanými úhradami je suma 1.562,50 eur.

9.Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

10.Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu

danom v ustanovení § 379 - 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

11. Odvolacia argumentácia o nesprávnom výpočte výšky celkovej sumy splatenej žalovanou je opodstatnená, nakoľko okresný súd skutočne v neprospech žalobcu započítal do úhrad žalovanej aj čiastku 62,50 eur označenú/identifikovanú v Prehľade splátok a úhrad (č.l. 43 spisu) predloženom žalobcom ako nedaňový účtovný odpis. Uvedená položka je síce obsiahnutá v kolónke pod názvom „Úhrada“ tak ako „skutočné“ čiastkové úhrady žalovanej, čo môže pôsobiť máľúco (a čo aj pravdepodobne viedlo okresný súd k mylnému zápočtu), nič to však nemení na určujúcej skutočnosti, že takúto platbu/úhradu zo strany žalovanej netvrdil žalobca (č.l. 1 spisu, č.l. 28 spisu, č.l. 38 spisu) ani samotná žalovaná (v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie, napr. č.l. 80 spisu, ani v štádiu odvolacieho konania) a predložený listinný dôkaz - Prehľad splátok a úhrad - v rámci popisu predmetnej/spornej platby (62,50 eur) naozaj označuje danú platbu ako účtovný odpis.

12. Možno preto uzavrieť, že sporná čiastka nie je čiastkovou úhradou dlžnej sumy (zo strany žalovanej), na základe čoho pristúpil krajský súd k zmene napadnutého rozsudku tak, že povinnosť žalobkyne zaplatiť žalovanému istinu úveru zvýšil o 62,50 eur na sumu 1562,50 eur. Bez vecného zásahu zároveň ponechal výhodu splátok poskytnutú žalobkyni súdom prvej inštancie.

13. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažnej čiastky, priznal odvolací súd žalobcovi aj úrok z omeškania (§ 517 OZ v spojení s § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o okamih vzniku omeškania a výšku sadzby úroku z omeškania, krajský súd si osvojil argumentáciu okresného súdu (bod 6 tohto odôvodnenia) a v konkrétnostiach na ňu odkazuje (pochopiteľne s výnimkou zmeny týkajúcej sa omeškania ohľadne sumy 62,50 eur priznanej odvolacím súdom).

14. Zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti (do 2202,18 eur) sa týka (požadovanej) istiny presahujúcej priznanú čiastku (1562,50) eur ako i (zamietnutia) úroku z omeškania v rozsahu presahujúcom toto priznané príslušenstvo (t.j. úrok z omeškania z istiny presahujúcej 1562,50 eur).

15. V dôsledku zmeny prvoinštančného rozhodnutia rozhodoval krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP (v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP) o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania.

16. Pri nezmenenej metodike pomerovania úspechu sporových strán ako prezentoval i okresný súd (bod 7 tohto odôvodnenia) platí, že došlo k zvýšeniu miery čistého úspechu na strane žalobcu na 41,92 % (1562 eur znamená úspech žalobcu v pomere 70,96 % a neúspech žalovanej v časti 29,04 %), v ktorom rozsahu bola žalobcovi priznaná náhrada trov. O ich konečnej/konkrétnej výške rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po ich posúdení v zmysle § 261 CSP súd prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne

(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.